

Hebreeen 10:5-7

“Daarom, komende in de wereld, zegt Hij: ‘Slachtoffer en offerande hebt gij niet gewild, maar Gij hebt Mij het lichaam toebereid.’ Brandofferen en offer voor de zonde hebben U niet behaagd. Toen sprak Ik: Zie Ik kom (in het begin des boeks is van Mij geschreven) om Uw wil te doen o God.”

1 Jezus' komst 2 Gods wil 3 ons verlangen

Gemeente,

Geboortekaartjes heb je in vele soorten. Je kunt maar kiezen uit boeken vol voorbeelden. Allerlei vormen en tekeningen erop. Maar ook wat de tekst betreft die je erop laat zetten zijn er een heleboel mogelijkheden. In elk geval is er ook de mogelijkheid om daar een belijdenis op te zetten van de Heere, de Schepper van het leven. Neem die gelegenheid waar als christen, als gemeentelid, om Zijn Naam te belijden.

Want buiten de kerk laat men ook blijken hoe men ertegenaan kijkt. Zo zijn er kaartjes in omloop waarop de woorden staan: “Ik ben gekomen”. “Het wachten duurde mij te lang, toen zette ik mijn komst ingang”. Onzin natuurlijk. Over je geboorte heb je niks te vertellen gehad. Daarover maken wij niets uit: dat wij en wanneer wij geboren zouden worden, daarop hebben we geen enkele invloed gehad. Dat bepaalt God, Die ons geboren deed worden. En dat geldt ieder mens.

Behalve die Ene. De Zoon van God. Van Hem staat geschreven dat Hij gekomen is. Zijn geboorte was een komst, een komen. Komende in de wereld, zegt onze tekst in vers 5. En in vers 7: Zie, Ik kom o God. En zo vinden we, misschien onverwachts, het kerstevangelie ook in Hebreeen 10. Want in dit komen gaat het over de geboorte van de Zaligmaker. En als Zijn geboren een komen wordt genoemd, dan geeft dat twee dingen aan:

1 Jezus' komst

Ten eerste dat Hij het Zelf wilde. Je komt als en wanneer je zelf wilt. Vanmorgen bent u, ben jij naar de kerk gekomen omdat je wilde. Heel graag of minder graag, maar toch: omdat je wilde. Anders was je niet gekomen. Dat Jezus geboorte een komen wordt genoemd.

Betekent: Hij wilde het. Hij wilde geboren worden. Hij wilde mens worden. Zijn geboorte is de enige geboorte die door de geborene Zelf gewild is.

En ten tweede geeft dat aan: Hij was er al. Hij was al ergens anders. Als je komt, dan kom je ergens vandaan. Voor u in de kerk zat, was u er ook al, maar ergens anders thuis. En daarvandaan bent u naar de kerk gekomen. Toen Jezus geboren werd, kwam, was Hij er dus al, maar ergens anders. Voor Hij in de schoot van Maria werd ontvangen was Hij in de hemel. Toen Hij ontvangen en geboren werd kwam Hij van de hemel naar de aarde. Van de hemel: vol heiligheid, heerlijkheid, vreugde. Naar de wereld gekomen: vol onheiligheid, zonde, smart, vijandigheid. In de hemel: enkel vreugde. Op aarde: zoveel wat Hem bezeert, verdriet doet. In de hemel: zoveel heerlijkheid en lofzangen voor Hem. Op aarde: ongewenst, vijandig bejegend.

En toch is Hij gekomen! Wetend wat dat betekenen zou. Wat voor een verhuizing dat was. Van een paleis, schoon, heerlijk, vol vriendelijkheid, naar een hut, een krot, vuil, stinkend, en met modder begooid. Van de hemel gekomen naar het kruis. Dat wilde Hij! Waarom? Om het verlorene te zoeken en zalig te maken. Om wat het verderf tegemoet ging de hemel te bereiden. Om wat de duivel in de klauwen was gekomen, terug te brengen tot Zijn Vader.

Daarom wilde Hij komen. En dat nota bene ongevraagd en ongewenst. Wij riepen er niet om, integendeel. We smeekten niet om Zijn komst, weet u wat we wel deden? Toen Hij gekomen was Hem vijandig bejegenen. Van ons af houden. Wegjagen. Ter dood verwijzen. kruisigen. Zou jij komen? Als er nood is op de Filippijnen en als je daar naar toe zou gaan is het eerste wat ze doen je lynchen en om het leven brengen. Zou jij dan komen?

Jezus wel. Ongeroepen, ongewenst, maar Hij is gekomen. Waarom dan? Als niemand erom vroeg. Nou, niemand, Eén vroeg het: Zijn Vader. Die vroeg in de stilte der eeuwigheid, voor de grondlegging der wereld: Wie zal gaan om zondaren te redden? Om Mijn verkorenen te zaligen? En toen.....klonk Jezus' stem: Zie, Ik kom. En de Vader Die bereidde Hem het lichaam staat er. Door de Heilige Geest gaf hij Hem een lichaam in de schoot van Maria. Jezus' komst naar de aarde: Hij wilde het, de Vader vroeg het, en daarom is Hij gekomen.

En in het geloof kniel ik neer bij de kribbe: o Heere Jezus, dat U gekomen bent! Ongevraagd door mij, ongewenst door de mensheid en door mij, en toch: gekomen, van de hemel naar de aarde, gezonden door Uw Vader. Zaligheid is van U uitgegaan en door U bewerkt. Ik begrijp het niet, ik begrijp het niet, dat U gekomen bent..... Vol

verwondering. Vol aanbidding. Kent u dat? Moet je daar steeds niet opnieuw toe gebracht worden? Dat het gewone eraf gaat, het vanzelfsprekende, het 'dat weet ik nu wel' gevoel. Om weer te verwonderen.

Geloof zonder verwondering, wat is dat? Dood geloof. Ja, als je je nooit verwondert hebt over kerst, dan is het geloof een dood geloof. En dat geeft God geen eer, en Jezus niet, en geeft jezelf geen zaligheid.

2 Gods wil

Jezus is geboren omdat Hij het Zelf wilde. Hij is gekomen! En met welk doel? Om Uw wil te doen o God, zegt vers 7. Dat geeft wel aan waar het ons mensen om dient te gaan. Wat ons levensdoel is: om Gods wil te doen. Daartoe worden wij geboren. Om Gods wil te doen.

Maar wat is die wil van God dan? Nu, dat staat in de Psalm waaruit onze tekst is. Want onze tekst is een aanhaling uit het Oude Testament, uit Psalm 40. Woorden van David. Als David uit grote nood gered is, de achtervolging door Saul bijv., heeft hij deze Psalm gedicht en belijdt Hij: Ik verlang Uw wil te doen o God. En dat staat dan tegenover slachtoffers en brandoffers en offers. Dat lijkt dan wat vreemd dat David zegt dat God die nooit gewild heeft en dat die Hem niet behagen. Dat klinkt toch een beetje vreemd in het Oude Testament: geen offers brengen! Zelfs zegt hij dat God dat niet wil en geen behagen heeft in offers. Terwijl we weten dat God die toch Zelf heeft ingesteld, de hele offerdienst. Hoe zit dat?

Kijk, de offers daar waren twee dingen mee: in de eerste plaats waren de offers bedoeld als plaatsvervangende. Eigenlijk moest de Israëliet die zondigde sterven, die tot God naderde, de dood ingaan. God en mens kunnen niet zomaar tot elkaar komen. Daarom had God ingesteld dat de Israëliet dan een dier mocht doden en offeren in plaats van zichzelf. Dan stierf dat offerdier en dan mocht de Israëliet in leven blijven en tot God anderen. Daarom was het offeren ook geen moeten in negatieve zin, het was een mogen. Het alternatief was: zelf sterven. Maar ze mochten volstaan met een offerdier.

Daarom waren offers in de tweede plaats een blijk van dankbaarheid. Zouden gebracht worden uit liefde. Met de houding van gehoorzaamheid, de intentie van het leven nu voor God besteden. Zo dankbaar dat in plaats van henzelf, dat dier gedood is. Zo bleven zij in leven om dat leven dan ook voor God te leven.

En toch: niet gewild door God. Want bij dat ten eerste gold: dat dier in plaats van de Israëliet was niet het eigenlijke. De Israëliet mocht

niet blijven leven omdat dat dier geofferd werd omdat Christus geofferd zou gaan worden. Christus zou het Offer zijn.

En bij dat tweede: offers om dankbaar te brengen, om dan het leven voor God te leven. Ja, dat was de bedoeling, maar dat was zo vaak en makkelijk anders. Dan bracht men een offer, voldeed aan zijn verplichting en leefde weer verder. Misschien wel met pijn in het hart dat ze dat geld voor dat offerdier moesten afstaan, misschien ondertussen wel denkend aan bedrijf en ontspanning. Het werd een ritueel zonder besef dat eigenlijk zij de dood in de ogen keken en dat zij nu het leven behielden dankzij het offer. En zo deden ze hun godsdienst. En gingen er nog prat op ook. Zulke offers heeft God nooit gewild! Hij vraagt om Zijn wil te doen. Dat zijn Jézus woorden toen Hij naar de wereld kwam. Zie Ik kom o God. Om gehoorzaam te zijn en dat te volbrengen. Jezus is gehoorzaam geweest en gebleven. En dat was zwaar. Maar Hij bleef gehoorzaam. Tot elke prijs. Met heel Zijn hart, uit liefde en dankbaarheid. In Gethsemane, voor Pilatus, naar de kruisheuvel toe. Tot de dood ja de dood des kruises. Volkomen gehoorzaam. Van harte en gewillig. Om Gods wil te doen.

Wat een verschil met ons leven! Ook geboren om Gods wil te doen. Wat een gevaar. Ook voor ónze godsdienst. Onze kerkgang, ons Bijbellezen, ons bidden. Het lijkt in orde. Maar als God in ons hart kon kijken. Met wat voor desinteresse wij er zijn, wat voor tegenzin, waar we ondertussen niet aan denken kunnen. VÉR van schuldbesef en verwondering verwijderd. Ver van verlangen naar een heilig leven verwijderd. Wat kan juist in de godsdienst het verschil tussen wat wij doen en hoe wij het beleven of niet beleven groot zijn. Schrijnend groot. Schrikwekkend groot. En ondertussen in ons leven: onze wil doen en onze zin doen. Op zaterdagavond, achter onze laptop, bij onze boekhouding, onze wil doen. En er nog prat op gaan ook dat wij Gods dienst waarnemen en neerkijken op anderen.

Wat een genade, wat een heil dat de Heere Jezus volkomen Gods wil deed en: zo het Offer bracht en is. En zo, in die volmaakte gehoorzaamheid is Hij ook het ware Offer. Die al die offerdieren vervuld. Die echt de toorn van God op de zonde draagt. Die echt de vloek van de wet op Zich neemt. Die nederdaalt ter hel. Hij is het Offer voor zondaren die moeten sterven, die tot God niet kunnen naderen. Plaatsvervangend. Zo stond het ook in de boekrol geschreven. In de boekrollen van het Oude Testament. Al de profetien over de beloofde Messias, en de weg die Hij zou gaan.

Zo komt Hij tot ons: Mag Ik u dienen? Zijn Woord, aanbod van genade tot een ieder van ons: laat u met God verzoenen. Die zei Ik kom o God om Uw wil te doen. En om u zondaren te dienen. Mag Ik u dienen

met Mijn volbrengen van Gods wil? Mag Ik voor u gaan staan? U bedekken. Uw falen onzichtbaar maken voor God? Zou Hij dat niet willen gemeente? Als Hij zo'n zwaar werk heeft willen doen, zou Hij daar dan weinig vrucht op willen zien, hopen dat Hij daar enkelen mee zou redden? Zou dat Zijn liefste wens zijn? Of zou Hij niet liever zien dat Hij op Zijn ontzaglijke zware werk veel vrucht zal zien? Dat vele zondaren zullen komen. Dat alle zondaren die komen door Hem zullen worden aangenomen. Hij voor mij. Hij gaat voor mij staan.

Gods wil doen. Dat is de weg tot het eeuwige leven. En in die wil zijn wij geheiligd staat er. Dwz.: kunnen we naderen tot God. Naderen tot God. Naderen tot God als Vader, zonder vrees, zonder angst. Welkom en aangenomen. Als we bidden, als we naar Zijn huis gaan, als we sterven. Naderen tot God, zonder vrees. Want dat geeft angst: naderen tot God, sterven. En als de wet spreekt nog meer. Ons geweten schreeuwt het uit van angst voor de dood. Maar je kunt die schreeuw, die angst volgooien met eigen werken en daden. Of: je kunt er een plaat op leggen en niet naar luisteren. Maar dat bedriegt, dat bedriegt. Die angst gaat echt over als Christus volbrachte wil je geschonken wordt. Dan is de vrees overbodig, en is er vrede, vrede in Hem.

Daarvoor moet en zal Gods wil gedaan worden. Als een groep mijnwerkers onder de grond. Terwijl het eten boven is. En alleen een steile klim langs de muur brengt je er om dat eten te halen. Maar niemand kan het. De klim is te steil. Dan zullen ze allemaal sterven van honger, een vreselijke dood. Zondaren die moeten klimmen tot God. Zijn wil doen en dan zullen ze vrede, eeuwig leven, Heilige Geest, zaligheid ontvangen. Maar niemand komt er. Niemand. Dan zullen ze allen het verderf sterven, een vreselijk verderf.

In de stilte der eeuwigheid sprak de Vader: Wie wil Mijn wil gaan doen? Is er iemand? En wat zei Hij: Zie Ik kom, o God! Ik wil het. Mijn liefde en Mijn ijver brandt! Hij is geboren omdat Hij wilde komen! Wie? Wie zou kunnen, wie zou als hij kan ook willen? Zou er niemand zijn? Voor eeuwig verloren en bekeken en over en uit in zonde en vloek? En toen al, toen heeft de Zoon gezegd: Vader, Ik ben bereid. Ik stel Mij garant. Ik wil komen. Ik zal Priester zijn en Borg voor Uw Kerk. Hebt u wel eens ergens tegenop gezien? Vast wel! Vooral als iets moeilijk is of pijn kan doen. Als je naar het ziekenhuis moet voor een pijnlijk onderzoek, voor een nare behandeling. Maar ja je hebt geen keus, het moet. Als christen in Noord Korea dat je gemarteld zult worden in een werkkamp met folterkamers. Stel je voor dat je weet dat je iets onmogelijk moeilijks moet gaan doorstaan. Iets wat je heel bang maakt. Stel je voor dat je naar de hel toe moet. Is er iemand dit dat wil? Als er zich niemand had gemeld, was er geen redding. Blevon voor

iedereen zaligheid en vrede onbereikbaar buiten bereik voor eeuwig.
Wie wil Mijn wil gaan doen?

Wat krijgt dát een relief! Dat Hij dat wilde! Dat Hij komen wilde voor die weg, voor wat geschreven stond als Zijn taak in de Schrift. En in het geloof kniel ik neer bij de kribbe: o Heere Jezus, dat U gekomen bent! Ongevraagd door mij, ongewenst door de mensheid en door mij, en toch: gekomen, van de hemel naar de aarde, gezonden door Uw Vader. Zaligheid is van U uitgegaan en door U bewerkt. Ik begrijp het niet, ik begrijp het niet, dat U gekomen bent..... Vol verwondering. Vol aanbidding. Kent u dat? Moet je daar steeds niet opnieuw toe gebracht worden? Dat het gewone erafgaat, het vanzelfsprekende, het 'dat weet ik nu wel' gevoel. Om weer te verwonderen.

Geloof zonder verwondering, wat is dat? Dood geloof. Ja, als je je nooit verwondert hebt over kerst, dan is het geloof een dood geloof. En dat geeft God geen eer, en Jezus niet, en geeft jezelf geen zaligheid.

3 ons verlangen

Dan zorgt Hij er ook voor dat Zijn verlangen mijn verlangen wordt: om Gods wil te doen. Om daar kort gezegd zin in te hebben. Naar te verlangen. Naar God, naar Zijn Woord, naar Zijn omgang, naar Zijn geboden. Ook al kost dat strijd, ook al is dat echt niet altijd makkelijk, ook al neemt niet ieder dat in dank af, ook al kost het mij dingen die me lief zijn, ook al brengt me lijden en vervolging. Uw wil o God daar kom ik voor, daar ga ik voor. Omdat Hij ervoor gekomen is.

Want daar ging het om en gaat het om. Om Gods wil. Uitgedrukt in de tien geboden, uitgewerkt in de Bergrede. Gods wil.
God wil dat ik Hem alleen eer, mijn eerste tijd en aandacht geef.
God wil dat ik Hem ken en dien.
God wil dat ik Zijn Naam hooghoud en prijzend belijd
God wil dat ik de zondag een vreugde vind in Zijn werken.
God wil dat ik als ouders Hem vertoon naar mijn kinderen toe.
God wil dat ik niet eens wraak denk tegen wie mij kwaad doet.
God wil ik dat innerlijk sexueel zuiver leef.
God wil dat ik met vreugde van het mijne uitdeel en afsta.
God wil dat ik de waarheid liefheb.
God wil dat ik in mijn begeren zuiver blijf en ben.

Christus schrijft die wil door Zijn Geest in zondaarsharten. En Hij vergeeft en vernieuwt. Hij rechtvaardigt en Hij heiligt. En dat is een kwestie van: dicht bij Hem blijven. Als je geen kracht hebt om Zijn wil te doen, als je geen zin verlangen voelt om Zijn wil te doen, ben je dan misschien van Hem vandaan gegaan? Van het wonder dat Hij zei: Zie Ik kom..... Ja, dan gaat het traag en moeizaam en zwaar. Maar hoe dichter

bij Hem, hoe dichterbij Zijn woorden Ik kom o God om Uw wil te doen, hoe meer en sterker het in mij leven zal: ja o God, ik kom om Uw wil te doen, ik draag Uw heilige wet die Gij de sterv'ling zet in 't binnenst ingewand.

Vragen naar Zijn wil! Vurig zoeken naar Zijn wil!

* in gebed: overgave aan Hem. HEERE, Ik stel me ter Uwer beschikking. Zegt U het maar.

* luisteren naar het Woord: nooit is tegen Zijn Woord in de goede weg.

* afvragen 'brengt het mij, mijn gezin dichterbij de HEERE?' verhuizing, tijdsbesteding, zaterdagavondinvulling

* heeft het nut voor Gods rijk of gaat me om eigen eer/geld.

* wat zijn mijn gaven en beperkingen,

* het zoeken van Gods Aangezicht in het gebed: Zijn vriend'lijk Aangezicht. Die wil van God, ik lig er steeds mee overhoop, dat pad, ik ga er steeds buiten, die draad, die heining ik breek er steeds door.

Dat doet een ongelovige, maar ook een gelovige. Iemand die vreemd is aan genade, maar ook iemand die Christus kent. Dat kan het tot zo'n vraag maken: hoe heb ik het nu met mezelf? Laat dan de vraag zijn: Hoe bent u daaronder? Zoiets van, nou ja, dat zal bij een ieder heus niet anders zijn en God zal het er toch mee moeten doen dat ik Zijn wil niet helemaal gedaan heb. Hoe bent u daaronder? Hoe dichterbij de kribbe, hoe meer last je ervan hebt. En je ervan af wilt. En dankbaar bent en verwonderd: dat U gekomen bent, wilde komen. Ook voor mij, nochtans. En eens, eens mag ik Uw hemel binnengaan. En zeggen: Zie Ik kom o god, om uw wil te doen, eeuwig en volmaakt.

Amen